

Ami még kell a gy?zelemhez

2025 május 08. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A TUDATOS POLGÁR – Rutinból nem lehet nekifutni 2026-nak, a sikerhez a nemzeti közösségekre is szükség lesz.

Egészen biztos, hogy a nemzeti táborból sokan látják hozzám hasonlóan: valami még hiányzik a gy?zelemhez.

Hiányos felszereléssel, hendikeppel készül a rajtvonalhoz állni a kormányoldal.

Pedig látszólag minden rendben van: Orbán Viktor remek formában készül a megméretésre, a kormány és a kormányzati kommunikáció a helyén van, a katasztrofális európai (gazdasági) helyzet ellenére nagyszabású intézkedésekkel igyekeznek feltenni az i-re a pontot, azaz például az anyák adómentességével megkoronázzák a kétezres évek óta épített család- és szociális politikát, amely már eddig is számos hungarikumnak beill? rendelkezéssel oltalmazta a polgárokat a válságok mellékhatásától. Például a brutálisan elszabaduló energiaáraktól vagy hitelkamatoktól.

Mindeközben a kormány kétséget kizáróan hitet tett a gyermekvédelem és a szuverenitás mellett, így – sajnos Európában már ez is hungarikum – az LMBTQ-mételyt kizárták a köznevelésb?l, és most formálisan is hadat üzentek a nyugati társadalmakat szétziláló neomarxista ideológiának. S persze nem kevés konfrontáció árán eleget tesznek a nagy többség elvárásának, azaz minden eszközzel küzdenek az illegális migráció és az ukrajnai háború folytatása, a brüsszeli birodalom öncélú terjeszkedése ellen.

A nagy mérk?zéshez a keszty?t már most felvették, így az ellenzéki támadások és gyalázkodások nem maradnak megválaszolatlanul, m?ködik a Fidesz országos szervezete, az aktivistákkal a Harcosok klubja révén interaktív módon és személyesen szoros kapcsolatot tart, ha kell, maga az elnök is. A kormánypártok tehát rutinosan készülnek a sorozatban immár ötödik diadalra.

Csak hogy a mostani kiélezett harcban – a fergetes tévésorozatot felidézve – nemcsak Hunyadi János remek vitézeire, de Kapisztrán János kereszteseire is szükség lesz. Magára a nemzet magjára, a közös ügyért személyesen és önzetlenül áldozatot vállalók hadára. Ami hiányzik tehát, az a nemzeti tábor bevonása és cselekvésre hívása. Hiányzik az érzet, hogy a gy?zelem nem csupán a politikai elit, hanem a nemzeti blokk saját, személyes ügye.

A birodalmi hálózat új kiszemeltje, azaz Magyar Péter és zsoldosai a saját gy?zelmi tervüket a pusztá gy?löletkeltésre és az irigységre építik. A valóban életbevágó témákat, sorskérdéseket (mint amilyen Ukrajna EU-csatlakozása, a háborúban való részvétel, a népvándorlás ügye, a nemzeti önrendelkezés kérdése, a genderlobbi elutasítása stb.) szándékosan jegelik, miközben össznépi rekvirálást kínálnak a híveknek. A zabrálás, a kínzás kéjes örömet, a mások vagyonát, egy falat ÁVH-t mindenkinek. Ehhez persze kiváló táptalajt kínál a tizenöt évnyi kormányzás óhatatlanul felhalmozódó hordaléka, a sokat taglalt „luxizás”, a mohóság, a kevélység és egyéb b?nök túltengése a rendszer egyik-másik potentátjánál.

Annak ellenére szándékoznak sokan Magyar Péterre voksolni, hogy amúgy unszimpatikus számukra a Tisza Párt, és alkalmatlan, rossz embernek tartják annak vezérét. Ezért egyre kevésbé hatnak a Magyar valós személyiségét megvilágító botrányok, az ellenzékieket tényleg csak az érdekli, hogy tort ülhessenek az Orbán-korszak fölött. A következő kis látletet Csintalan Sándor oldaláról, az ? libsi követ?it?l csentem: „Sanyikám, rajong a fene a Tiszáért, de a választáson befogott orral le fogok rá szavazni, mert az egyetlen eszköz, amivel leválthatjuk a Fidesz-hatalmat, miel?tt az kiléptet minket az unióból. Magyar egy hasznos, narcisztikus f...sz.” Illetve: „Magyar Péter a kalapács, ami szétveri a pökhendi, rabló Fideszt.” Belpestr?l kifelé haladva is ugyanez a szöveg, csak még kevésbé cizellált, hiszen hamar belefuthatunk egy fideszeseket megkínózni, kivégezni óhajtó kommentbe, kirohanásba.

Itt jön az említett hendikep: az uszítóknak és h?börg?knek ellentartó, elveiért bátran, méltósággal kiálló polgárság fájó hiánya. A máskor aktívan önszervez?d?, egyenes tartású nemzeti kemény mag belépése a sorsdönt? küzdelembe. Persze egy-egy közös ünnepség, vonulás, békemenet azért összejön, de hol van a sok lokális vagy szakmabeli önálló kezdeményezés, melyek meger?sítik és legitimálják az Orbán-korszak eszméjét és törekvéseit? Nem szeretném magamat ismételni, hiszen évek óta újra és újra felhívom a figyelmet a történelmi és általános értelmében vett „magyar közösség” kikopására, ám továbbra is szükséges a paradigmaváltás.

A nagyszer? évertékel?, az ünnepi, kötcsei és nemzetközi porondokon elmondott beszédek rendre felvillanyozzák és reménnyel töltik el a nemzeti tábor, aztán mégis azt látjuk, hogy a jobbító akaratot magukévá teszik az újabb és újabb elit klubok, s csak önmagukat építik bel?le. Persze új elitre szükség volt (az elitek rivalizálására és osztódására már kevésbé), mert hátrébb kellett szorítani az oly sok kárt és zavart okozó posztkommunista–globalista eliteket. Ám a talpas magyarok ezt a nepotizmust a kordon túloldaláról szemlélve inkább elcsendesednek, hátrébb lépnek, ami nagyon kockázatos a közös ügyünk, azaz a magyar úton járó korszaképítés szempontjából.

A világeért sem akarom inszinuálni Békés Márton történészt, de itt kell méltatnom a most megjelent Nemzeti maximum című könyvét, mely komplett tudást ad a magyar identitásról Hunyadi Mátyástól napjainkig, felfedve annak magját, s felvázolja a nemzeti konszenzuson alapuló korszaképítés lényegét, a „nemzeti maximum korát”, amelynek vezéralakja kétségtelenül Orbán Viktor. Ugyanakkor Békés arra is figyelmeztet, hogy széles közösség és társadalmi képzelet nélkül az eszmét képviselő párt nem lehet sikeres. Az új, remek kötetben emlékeztet rá: a 2002-es vereséget követően a jobboldal olyan, évtizedekig tartó közösségépítésbe kezdett, amely még további évtizedeken át fogja meghatározni Magyarország sorsát. „A 2022-es történelmi gy?zelem is a kitartó politikai-társadalmi mozgósításnak volt az eredménye, azaz a megel?z? húsz évben végzett szervezőmunkának volt köszönhető. [...] A polgári körök?l a békemenetig terjed? népi-nemzeti mozgalmak energiájának felszabadítása, valamint a közvélemény erejének becsatornázása oda vezetett, hogy ma az országos közép jobbra van” – állapítja meg, hozzátéve, hogy ha valami, akkor ez bizonyosan történelmi változás.

Békés azt is leszögezi, hogy két történelmi er? vetekszik százhusz éve: az „égtájkövet? nemzetközi párt” és a belülr?l vezérelt „nemzeti párt”. Utóbbi a magabíró Magyarország örök érvényű programját képviseli.

Most sincs másként: az önnön hatalmától megrészegült brüsszeli elit azt képzelet, hogy a nyugat-európai választópolgároknak sikerrel beadagolt nagy trükköt, a néppártivá, jobboldalivá maszkírozott globalista koalíciót itthon is beveszi majd a közönség. Nekünk pedig az a feladatunk, hogy a piactól a családi ebédl?asztalon át a munkahelyi kávézóig minden lehet?séget megragadjunk, hogy meggy?zzük honfitársainkat: továbbra is csak két er? van: a nemzeti és a nemzetközi, a magyar és a globalista, a hazaszeret? és a hazaáruló. Ez nem dúltkebl? magyarkodás, hanem a mindennapi viszonyainkra és egzisztenciánkra kiható realitás.

A 2026-os döntésnek hosszú időre szóló hatása lesz: feloldódunk a birodalmi hódításban vagy megvédjük Mátyás, Kossuth, Bethlen, Pongrácz Gergely és Orbán Viktor programját, az önálló, magabíró Magyarországot, amely ismét Közép-Európa magállama lehet. A zseléfej? leped?huszár, az égtájkövet? bájgúnár programja összegegyeztetetlen mindezzel.

Hogy a patrióta offenzívában a lehet? legtöbbet részt vegyenek, még a választás el?tt újra szét kellene teríteni a hatalom gyakorlását, és minél inkább felel?s szerepet kínálni mindenkinek, aki Kapisztrán seregéhez hasonlóan kész el?rerohanni, és magasba emelni a feszületet.

Az Orbán-korszak ellenzékben és hatalmon mindig is igyekezett „szélesen menni”, ide kell tehát visszatérni. Egy ?szinte, népi fordulat lehet a gy?zelem legfontosabb feltétele.

Huth Gergely - www.magyarnemzet.hu

Ajánló

